

KAPITOLA III.

O povinnosti k náhradě škody mimo případy porušení (smluvní) povinnosti.

§ 85.

Přehled.

Naše právo obsahuje hojnost ustanovení o povinnosti k náhradě škody, mimo případy porušení povinnosti smluvní. Hlavním kmenem jsou tu arci předpisy občanského zákoníka reformované III. nov. z 19. března 1916. Vedle toho se vyskytuje mnoho důležitých předpisů jiných. Je převládajícím zvykem řadit všechny (nebo aspoň nejdůležitější předpisy) do systému zvoleného občanským zákoníkem. Ale nelze popřít, že takové počínání není bez nebezpečství pro vniknutí do oněch předpisů. Hledíce k tomu, pojednáme v dalším:

I. O povinnosti k náhradě škody podle občanského zákoníka a III. novelly.

II. O povinnosti k náhradě škody podle jinakých předpisů.

Zvláštní pojednání bude věnováno výkladu o ručení právnických osob za škodu způsobenou jejich orgány.

ČÁST I.

O povinnosti k náhradě škody podle občanského zákoníka a novely.

§ 86.

Povšechný nástin těchto ustanovení.

A. Občanský zákoník určív v § 1293 pojem škody obrací se v § 1294 k pramenům poškození a vytýká, že škoda něčí vzniká buď z protiprávního činu nebo opomenutí osoby jiné nebo náhodou. Protiprávní poškození bude pak způsobeno volně (willkürlich) nebo mimovolně (unwillkürlich). Volní poškození pak buď ze zlého úmyslu nebo z nedopatření (nedbalosti).

Následující §§ 1295—1322 jednájí pak v šesti oddílech o podmínkách a passivním subjektu povinností k náhradě škody vzniklé